

[Hartvig Frisch.]

Derfor er den Agitation, som den føres, over for Befolkningen en uærlig Agitation. Man gaar ikke ud paa at forklare Forholdene, som de er, men søger at danne nogle Skræmmebilleder, der skal kunne bruges til Agitation mod Regeringen.

I denne Forbindelse vil jeg for Resten ogsaa gerne sige et Par Ord til det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, som ogsaa har været stærkt inde i denne Valutadebat, uden at det hidtil har været forstaaeligt, paa hvilket Ben han stod i Sagen. Det ærede Medlem gør det paa den Maade, at han med stor Patos raaber til Udenrigsministeren, paa Sp. 249, idet han opgav Tallene 50 Mill. Kr. og 70 Mill. Kr.:

„og jeg spørger saa den højtærede Udenrigsminister paa Grundlag af disse Tal, som er officielle, om den højtærede Udenrigsminister vil sige, at dette System kan holde, om disse Tal i den kommende Tid kan holde — med en Stigning som denne.“

Hvem vil ikke spørge? Men hvilken Visdom er der i det? Hvilken Visdom udtrykker sig i det? Naar man ved, hvorledes den danske Stats Handelsforhold er i den Tid, vi lever i, da at stille sig op og spørge: kan dette System holde?! Selvfølgelig kan ingen i Danmark garantere noget som helst, hvis der skal være Tale om Garantier, man kan lægge Hovedet paa Blokken for, det ved det ærede Medlem meget godt. Disse patetiske Spørgsmaal om, hvorvidt Systemet kan holde, skulde det ærede Medlem holde tilbage og hellere glæde sig over den Kendsgerning, at det i dette Aar 1936 er lykkedes at bringe Eksporten til Tyskland saa højt i Vejret, som det er sket.

Det var ogsaa ganske interessant, at Dagen efter disse Spørgsmaal fra det ærede Medlem fremkom der i „Nationaltidende“, et Blad, som paa forskellige Maader staaar det ærede Medlem nær, en faretruende Artikel, som gik ud paa lige det modsatte: at Tyskland har indført alt for meget her i Landet, og at vore Raavarer var truede. Det stod i ejendommeligt Sammenhæng med det Spørgsmaal, det ærede Medlem rettede. (*Christmas Møller*: Det var der ingen, der kunde forstaa). Jo, det er lige det modsatte nemlig.

Jeg har i det, jeg hidtil har talt om, væsentligst dvælet ved Spørgsmaalet om Landbrugets Eksportmuligheder, men det andet store og vanskelige Spørgsmaal er Arbejdsløsheden. Der har det ærede Medlem Hr. Elgaard i sin Tale fremført forskel-

lige Tal, jeg har allerede gjort en Bemærkning dertil i en kort Bemærkning. Jeg vil gerne understrege, at de Tal, som det Blad, det ærede Medlem citerede, fremførte, sikkert stammer fra Det internationale Arbejdsbureau, og ved en Oversigt over Arbejdsløshedstallene, udarbejdet af Det internationale Arbejdsbureau, maa man tage i Betragtning, at Opgivelserne fra de forskellige Stater falder højst forskelligt ud, idet der er meget store Forskelle i de europæiske Lande og ogsaa i Landene i Amerika, som er taget med, med Hensyn til Omfanget af Arbejdsløshedsunderstøttelse, med Hensyn til den statistiske Udarbejdelse og Muligheden for en virkelig Kontrol med den reelle Arbejdsløshed.

Dertil kommer, at der i de forskellige Lande er Forskel paa, hvorledes Arbejdsløsheden svinger i Sæsonen. Det siger sig selv, at et udpræget Industriland som f. Eks. England, delvis Sverige, ikke har nær saa stort Udsving i Sæsonarbejdsløsheden som et Land som Danmark, der ikke i egentlig Forstand er et Industriland. Derfor er det, at Procenten med Hensyn til Arbejdsløsheden i vort Land i Vintermaanederne kommer til at svinge meget stærkt ud, saaledes i September 1936 30 pCt., medens den i Juni 1936 var nede paa 11,3 pCt. Lignende Svingninger findes ikke — jeg har i alt Fald ikke kunnet finde det — i Materialet fra Det internationale Arbejdsbureau. Der er ikke noget Land, hvor Sæsonsvingningen er saa stærk.

Dertil kommer, at i den Maaned, det ærede Medlem havde nævnt, nemlig Februar Maaned, kan jeg se af Tallene, stod Danmark paa Grund af Lockouten med det ekstraordinære Tal 30, medens Tallet i Januar 1936 var 27,7. Naar en Taler i sit Indlæg netop ønsker at lægge an paa en saglig Debat, synes jeg, at han i Forvejen bør undersøge, hvorledes det Tal er fremkommet.

I denne Sammenhæng vil jeg fremdrage en Bemærkning, som blev fremsat af det ærede Medlem Hr. Hans Hansen (Rørby), der, støttende sig til en Kronik i „Social-Demokraten“, vilde fremhæve, at det var Valutaordningen her i Landet, som skabte de Tilstande, at Engrospristallet i Danmark laa langt højere end i Sverige. Ja, det gør det, og det kunde virke bestikkende at sige: Det er den Ordning, vi har, og som Sverige er fri for, der er Grunden. Deroverfor vil jeg gerne oplyse, at naar man undersøger Engros-Pris-tallet for Sverige for 1929 indtil 1932, hvor vi ingen Valutaordning havde i Danmark, viser det sig, at ogsaa dengang